Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 9. junija 2021 *

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti Iranu za preprečitev širjenja jedrskega orožja – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere se uporabi zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Napaka pri presoji – Člen 266 PDEU“

V zadevi T-580/19,

**Sayed Shamsuddin Borborudi**, stanujoč v Teheranu (Iran), ki ga zastopa L. Vidal, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

**Svetu Evropske unije**, ki ga zastopata V. Piessevaux in D. Mykolaitis, agenta,

tožena stranka,

zaradi tožbe na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2019/855 z dne 27. maja 2019 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2019, L 140, str. 1) v delu, v katerem je ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu iz Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL 2012, L 88, str. 1),

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, L. Madise in J. Martín y Pérez de Nanclares (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: E. Artemiou, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 3. decembra 2020

izreka naslednjo

**Sodbo** [1]

## I. Dejansko stanje

[…]

* Jezik postopka: angleščina.

1 Navedene so le točke te sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

### *B. Vpis imena tožeče stranke na zadevna seznama*

5 Svet je s Sklepom 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL 2011, L 319, str. 71) zadnjenavedeni sklep spremenil, da bi se ti omejevalni ukrepi uporabili za druge osebe in subjekte, katerih imena so bila dodana na seznam iz Priloge II k zadnjenavedenemu sklepu. Ime tožeče stranke, Sayed Shamsuddin Borborudi, in datum vpisa njenega imena na ta seznam – v tem primeru 1. december 2011 – sta bila dodana v Prilogo II k Sklepu 2010/413, pri čemer so bili navedeni ti razlogi:

„Namestnik vodje Iranske organizacije za atomsko energijo, ki je uvrščena na seznam [Združenih narodov]; podrejen Feridunu Abbasiju Davaniju, ki je na seznamu [Združenih narodov]. Sodeluje pri iranskem jedrskem programu vsaj od leta 2002, med drugim je bil vodja dobavne in logistične službe v okviru [projekta] Amad[…], kjer je bil odgovoren za uporabo navideznih družb, kot je Kimia Madan, pri nabavi opreme in materiala za iranski program jedrskega orožja.“

[…]

### *C. Ohranitev imena tožeče stranke na zadevnih seznamih*

[…]

11 Tožeča stranka je z dopisom z dne 15. aprila 2014 Svetu predložila novo prošnjo za izbris z zadevnih seznamov (v nadaljevanju: dopis z dne 15. aprila 2014). Vsebina te nove prošnje je bila v bistvu enaka vsebini dopisa z dne 31. januarja 2013, navedenega zgoraj v točki 9. V zvezi s tem je poleg vsebine zadnjenavedenega dopisa dopis z dne 15. aprila 2014 vseboval navedbo skupnega akcijskega načrta, sklenjenega 24. novembra 2013 v Ženevi (Švica). Tožeča stranka je trdila, da je AEOI na podlagi tega načrta od Sveta pričakovala, da ponovno preuči svoj sklep o uvedbi omejevalnih ukrepov proti osebam in subjektom, ki sodelujejo v iranskem jedrskem programu. Tožeča stranka je trdila tudi, da s sankcioniranimi družbami ali organizacijami oziroma s subjekti, ki so povezani z iransko jedrsko industrijo, nikakor ne sodeluje, niti v vlogi svetovalca niti vodstvenega osebja.

12 Po tem, ko je tožeča stranka Svetu poslala dopis z dne 15. aprila 2014, med njima do 27. maja 2019, ko je Svet – po letnem pregledu seznama oseb in subjektov v Prilogi II k Sklepu 2010/413, kot je določen v členu 26(3) zadnjenavedenega sklepa – sprejel Sklep (SZVP) 2019/870 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL 2019, L 140, str. 90), ni bilo več nobene izmenjave. S členom 1 Sklepa 2019/870 je bila Priloga II k Sklepu 2010/413 spremenjena v skladu s Prilogo k Sklepu 2019/870. Navedba v zvezi s tožečo stranko v tej prilogi je bila spremenjena tako, da je bil v stolpcu v zvezi z identifikacijskimi podatki dodan rojstni datum tožeče stranke, in sicer 21. september 1969.

13 Svet je 27. maja 2019 sprejel tudi Izvedbeno uredbo (EU) 2019/855 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL 2019, L 140, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijani akt). Na podlagi člena 1 izpodbijanega akta je bila Priloga IX k Uredbi št. 267/2012 spremenjena zaradi upoštevanja sprememb Priloge II k Sklepu 2010/413, ki so bile uvedene s Sklepom 2019/870. Natančneje, ime tožeče stranke je navedeno v vrstici 25 razpredelnice A iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 med osebami in subjekti, vključenimi v jedrske dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z balističnimi raketami, ter osebami in subjekti, ki podpirajo iransko vlado.

## II. Postopek in predlogi strank

14 Tožeča stranka je 20. avgusta 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

15 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom, sprejetim 17. oktobra 2019, na podlagi člena 27(3) Poslovnika Splošnega sodišča zadevo predodelil novemu sodniku poročevalcu, razporejenemu v četrti senat.

16 Svet je 22. novembra 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil odgovor na tožbo.

17 Tožeča stranka je vložila repliko 14. februarja 2020, Svet pa dupliko 23. aprila 2020.

18 Pisni del postopka je bil končan 23. aprila 2020.

19 Splošno sodišče je 6. oktobra 2020 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89(3)(a) Poslovnika stranki pozvalo, naj odgovorita na več vprašanj, na katera sta stranki odgovorili v predpisanem roku.

20 Stranki sta na obravnavi 3. decembra 2020 ustno podali navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

21 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani akt razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo;

– Svetu odredi, naj njeno ime izbriše iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012;

– Svetu naloži plačilo vseh stroškov.

22 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

## III. Pravo

### *A. Prvi predlog*

23 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ni predlagala razglasitve ničnosti Sklepa 2019/870, ki je bil sprejet hkrati z Izvedbeno uredbo 2019/855.

24 V skladu s členom 29 PEU, na podlagi katerega je bil sprejet Sklep 2010/413, „Svet sprejema sklepe, ki opredeljujejo pristop Unije do posamezne geografske ali vsebinske zadeve. Države članice zagotavljajo skladnost svoje nacionalne politike s stališči Unije.“

25 Člen 215(1) PDEU določa, da „[k]adar sklep, sprejet v skladu s poglavjem 2 naslova V Pogodbe o Evropski uniji [(poglavje, v katerem je člen 29 PEU)], predvideva delno ali popolno prekinitev ali omejitev gospodarskih in finančnih odnosov z eno ali več tretjimi državami, Svet s kvalificirano večino na skupni predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisije sprejme potrebne ukrepe. O tem obvesti Evropski parlament.“ Odstavek 2 te določbe določa, da „[k]adar sklep, sprejet v skladu s poglavjem 2 naslova V Pogodbe o Evropski uniji, tako predvideva, lahko Svet po postopku iz odstavka 1 sprejme omejevalne ukrepe proti fizičnim ali pravnim osebam, skupinam ali nedržavnim subjektom“.

26 Iz sodne prakse izhaja, da so sklepi, sprejeti na podlagi člena 29 PEU, in uredbe, sprejete na podlagi člena 215 PDEU, dve vrsti aktov, pri čemer prvi določajo stališče Unije v zvezi z omejevalnimi ukrepi, ki jih je treba sprejeti, drugi pa so instrument za uveljavitev navedenih ukrepov na ravni Unije (sodba z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 90).

27 Poleg tega je Sodišče razsodilo, da je treba za veljavnost uredbe, sprejete na podlagi člena 215 PDEU, predhodno sprejeti veljaven sklep v skladu z določbami o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP) (glej v tem smislu sodbo z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 55). Povedano drugače, sprejetje uredbe na podlagi člena 215 PDEU je pogojeno s sprejetjem sklepa na podlagi člena 29 PEU.

28 Kljub tesni povezavi med tema vrstama aktov pa gre za dva ločena in neodvisna akta, tako da tožeči stranki nič ne preprečuje, da izpodbija samo izvedbeno uredbo.

29 Tako v obravnavanem primeru okoliščina, da je predmet tožbe omejen na predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in se ne nanaša tudi na Sklep 2019/870, ne preprečuje njegovega preizkusa, pri čemer to ne vpliva na posledice, ki bi jih morebitna razglasitev ničnosti izpodbijanega akta lahko imela za ta sklep (glej točko 91 in naslednje spodaj).

[…]

## *C. Utemeljenost*

[…]

### *3. Tožeča stranka kot namestnik vodje AEOI*

52 Na prvem mestu je treba opozoriti, da tožeča stranka trdi, da je avgusta 2013 prenehala delati za AEOI in da s to organizacijo nima več nobene povezave. Tožeča stranka je v podporo tej trditvi predložila, prvič, potrdilo, ki ga je podpisal generalni direktor AEOI, z dne 5. maja 2019, v skladu s katerim je tožeča stranka delala kot „podpredsednik [AEOI] za izvršne zadeve ter kot namestnik za administrativne in finančne zadeve te organizacije“ od 23. aprila 2011 do 31. avgusta 2013. Tožeča stranka je v odgovor na očitke Sveta, navedene v odgovoru na tožbo, ki se nanašajo na to, da je zgoraj navedeno potrdilo nizke tehnične kakovosti in da ni certificirano, ob vložitvi replike predložila novo potrdilo generalnega direktorata AEOI za razvoj človeških virov in dodatke z dne 22. januarja 2020. V zadnjenavedenem potrdilu, katerega vsebina je enaka vsebini potrdila z dne 5. maja 2019, je navedeno, da tožeča stranka po 31. avgustu 2013 ni imela položaja, zaposlitve ali delovnega razmerja pri AEOI. Drugič, tožeča stranka trdi, da je njen domnevni položaj namestnika vodje AEOI ovržen s sporočilom za javnost ministrstva za zunanje zadeve Združenega kraljestva z dne 23. junija 2019, v skladu s katerim se je minister, pristojen za Bližnji vzhod, med drugim sestal z namestnikom vodje AEOI, osebo A. Tretjič, tožeča stranka v okviru replike navaja, da v nobenem poročilu AEOI ni njenega imena. Po mnenju tožeče stranke pa so v različnih poročilih te organizacije redno navedena imena zakonitih zastopnikov AEOI, zlasti ime njenega predsednika. Četrtič in nazadnje, tožeča stranka opozarja, da je od podpisa skupnega celovitega načrta ukrepanja iranski jedrski program pod strogim nadzorom AEOI in Unije. Tožeča stranka zato meni, da če bi bila dejansko še vedno povezana z AEOI, bi Svet imel na voljo elemente, s katerimi bi to dokazal.

53 Kljub očitkom Sveta zoper potrdilo, ki ga je predložila tožeča stranka in ki ga je podpisal generalni direktor AEOI, z dne 5. maja 2019 in kljub izpodbijanju nekaterih trditev, ki jih je navedla tožeča stranka, je treba opozoriti, da Svet v okviru tega postopka sicer ne izpodbija dejstva, da je tožeča stranka avgusta 2013 prenehala delati za AEOI.

54 Vendar Svet trdi, da ob upoštevanju nekaterih okoliščin ni bilo nerazumno, da je na dan sprejetja izpodbijanega akta mislil, da je tožeča stranka še vedno namestnik vodje AEOI. To naj bi v bistvu izhajalo, prvič, iz dejstva, da tožeča stranka ni predložila dokazov v podporo trditvam, ki jih je navedla v dopisu z dne 15. aprila 2014, drugič, iz dvoumne vsebine tega dopisa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da ga je tožeča stranka napisala kot namestnik vodje AEOI, tretjič, iz dejstva, da tožeča stranka Svetu ni sporočila svojega naslova ali podatkov, ki bi bili drugačni od podatkov AEOI, četrtič, iz dejstva, da tožeča stranka od navedenega dopisa naprej ni stopila v stik s Svetom, in petič, iz dejstva, da niti spletno mesto AEOI niti drugi javni viri niso zagotavljali informacij, na podlagi katerih bi bilo mogoče izvedeti, kdo je zasedal vodilna delovna mesta v AEOI, tako da so bile edine informacije, na katere se je bilo mogoče v zvezi s tem opreti, pisni dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka.

55 V zvezi s tem je treba poudariti, da Svet tožeči stranki ne more očitati – ne da bi obrnil dokazno breme – da ni dokazala, da je prenehala izvajati vse dejavnosti v AEOI, s tem, da zahteva, naj ga obvesti o taki okoliščini, še manj pa, naj Svetu predloži dokaze (glej v tem smislu sodbo z dne 3. julija 2014, Alchaar/Svet, T-203/12, neobjavljena, EU:T:2014:602, točka 152 in navedena sodna praksa). Nasprotno, Svet mora v okviru letnega pregleda omejevalnih ukrepov, določenega v členu 26(3) Sklepa 2010/413 in členu 46(7) Uredbe št. 267/2012, skrbno preučiti elemente, ki utemeljujejo vpis imena tožeče stranke na zadevna seznama. To pa ne preprečuje, da tožeča stranka kadar koli predloži pripombe ali nove dokaze v skladu s členom 24(4) Sklepa 2010/413 in členom 46(5) Uredbe št. 267/2012. Vendar gre za možnost tožeče stranke, ki Sveta ne more razbremeniti dokaznega bremena, ki ga nosi.

[…]

62 Na drugi strani je treba poudariti, da izvleček, ki ni zaupne narave, predloga za vpis vsekakor vsebuje le en odstavek, katerega besedilo se ujema z besedilom, vsebovanim v razlogih za vpis na zadevne sezname. Ni pa mu priložen noben element v podporo razlogu, da naj bi bila tožeča stranka namestnik vodje AEOI.

[…]

*5. Pretekla narava dejavnosti tožeče stranke, navedenih v razlogih za vpis*

[…]

80 Svet z zatrjevanjem, da ohranitev vpisa imena tožeče stranke na zadevnih seznamih upravičujejo pretekle dejavnosti tožeče stranke, nadomešča razloge, na katerih temelji izpodbijani akt, Splošno sodišče pa te nadomestitve ne more priznati (glej v tem smislu sodbo z dne 26. oktobra 2012, Oil Turbo Compressor/Svet, T-63/12, EU:T:2012:579, točka 29 in navedena sodna praksa).

81 Vsekakor je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso merilo za vpis na zadevna seznama, ki se nanaša na zagotavljanje podpore iranskim jedrskim dejavnostim, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, pomeni, da je dokazan obstoj neposredne ali posredne povezave med dejavnostmi zadevne osebe ali subjekta in širjenjem jedrskega orožja (sodba z dne 25. marca 2015, Central Bank of Iran/Svet, T-563/12, EU:T:2015:187, točka 66).

82 Prav tako je bilo razsojeno, da so različne določbe Sklepa 2010/413 in Uredbe št. 267/2012, ki določajo zamrznitev sredstev, napisane splošno („sodelujejo […], so […] neposredno povezani ali […] podpirajo“), brez sklicevanja na ravnanje pred sprejetjem sklepa o zamrznitvi sredstev (sodba z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 85).

83 Poleg tega je treba spomniti, da je namen omejevalnih ukrepov proti Iranu preprečiti razvoj širjenja jedrskega orožja z izvajanjem pritiska na to državo, da preneha izvajati svoje dejavnosti, ki predstavljajo nevarnost širjenja jedrskega orožja. Iz sistematike in iz splošnega cilja Sklepa 2010/413, Uredbe št. 961/2010 in Uredbe št. 267/2012 izhaja, da je njihov cilj preprečiti „nevarnost širjenja“ jedrskega orožja v tej državi in da so ukrepi zamrznitve sredstev, naloženi na podlagi teh besedil, preventivni (glej v tem smislu sodbo z dne 21. decembra 2011, Afrasiabi in drugi, C-72/11, EU:C:2011:874, točka 44).

84 Iz tega izhaja, da sprejetje omejevalnih ukrepov v zvezi z neko osebo ne predpostavlja, da je ta predhodno dejansko ravnala tako, da je zoper njo mogoče sprejeti ukrepe, ampak je tveganje, da bo ta oseba v prihodnosti ravnala tako, lahko zadostno (glej v tem smislu sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 84).

85 Tako sicer ni mogoče zahtevati, da je podano dejansko sodelovanje v iranskem jedrskem programu pred sprejetjem omejevalnih ukrepov, vendar je obstoj neposredne ali posredne povezave med dejavnostmi osebe in širjenjem jedrskega orožja pogoj za vpis imena te osebe na zadevna seznama (glej v tem smislu sodbo z dne 7. marca 2017, Neka Novin/Svet, T-436/14, neobjavljena, EU:T:2017:142, točka 30).

86 V obravnavanem primeru nekdanje funkcije tožeče stranke v okviru AEOI, obravnavane ločeno, in njeno nekdanje sodelovanje v iranskem jedrskem programu – tudi če bi bilo dokazano – ne morejo upravičiti vpisa njenega imena na zadevna seznama. Če bi se namreč Svet želel opreti na nekdanje funkcije tožeče stranke in na njeno nekdanje sodelovanje v iranskem jedrskem programu ter na nevarnost, da bo tožeča stranka glede na svoja znanja in pristojnosti zagotavljala podporo iranskim jedrskim dejavnostim, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, bi moral predložiti resne in skladne indice, na podlagi katerih bi bilo mogoče razumno šteti, da je bila tožeča stranka na datum sprejetja izpodbijanega akta še vedno povezana z AEOI in iranskim jedrskim programom ali, splošneje, z dejavnostmi, ki pomenijo nevarnost širjenja jedrskega orožja, zaradi česar je po prenehanju njenih dejavnosti v okviru te organizacije in po koncu njenega sodelovanja v iranskem jedrskem programu upravičena uvrstitev njenega imena na zadevna seznama (sodba z dne 18. februarja 2016, Jannatian/Svet, T-328/14, neobjavljena, EU:T:2016:86, točka 40).

[…]

### *D. Posledice te sodbe za Sklep 2019/870*

91 Tožeča stranka v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča v bistvu trdi, da bi moral Svet – če bi Splošno sodišče izpodbijani akt razglasilo za ničen – Sklep 2019/870 umakniti.

92 Svet v odgovor na isto vprašanje navaja, da je tožeča stranka razglasitev ničnosti izpodbijanega akta predlagala le v delu, v katerem se nanaša nanjo. Poleg tega je opozoril, da bi ničnost – če bi Splošno sodišče ta akt razglasilo za ničen – veljala le za zadnjenavedenega. Navedel je tudi, da je Splošno sodišče vezano na predloge tožeče stranke in da lahko odloča samo v mejah teh predlogov. Nazadnje je Svet poudaril, da je bil Sklep 2019/870 nadomeščen s Sklepom (SZVP) 2020/849 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2020, L 196, str. 8).

93 Poudariti je treba, da je s to sodbo odločeno le o razglasitvi ničnosti izpodbijanega akta, in sicer Izvedbene uredbe 2019/855. Zato ne more avtomatično povzročiti razglasitve ničnosti Sklepa 2019/870.

94 Okoliščina, da Sklep 2019/870 ostane v veljavi, čeprav bi bil izpodbijani akt razglašen za ničen, pa lahko resno ogrozi pravno varnost, saj so s tema aktoma za tožečo stranko uvedeni enaki ukrepi (sodba z dne 17. aprila 2013, TCMFG/Svet, T-404/11, neobjavljena, EU:T:2013:194, točka 43).

95 Poleg tega mora Svet, da bi se ravnal po tej sodbi in jo v celoti izvršil, upoštevati ne le izrek te sodbe, temveč tudi obrazložitev, ki je potrebna podlaga zanjo, v smislu, da je nujno potrebna za določitev točnega smisla tega, o čemer je bilo razsojeno v izreku. Prav v obrazložitvi so namreč po eni strani opredeljeni razlogi za vpis imena tožeče stranke na zadevna seznama, ki se štejejo za nezakonite, ker vsebujejo napake pri presoji, po drugi strani pa so v njej navedeni natančni razlogi za nezakonitost, ki je ugotovljena v izreku in jo mora Svet upoštevati (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 60 in navedena sodna praksa).

96 Vendar čeprav ugotovitev nezakonitosti, ki izhaja iz obrazložitve sodbe o razglasitvi ničnosti, na prvem mestu zavezuje institucijo, ki je sprejela akt, ki je bil razglašen za ničnega, da odpravi to nezakonitost v aktu, ki bo nadomestil akt, razglašen za ničnega, lahko v delu, v katerem se nanaša na določbo s specifično vsebino na določenem področju, povzroči tudi druge posledice za to institucijo (glej sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 61 in navedena sodna praksa).

97 Kadar gre – kot v obravnavanem primeru – za razglasitev ničnosti izvedbene uredbe, s katero je bil spremenjen seznam iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012, to je seznam, ki ga je treba v skladu s členom 46(7) Uredbe št. 267/2012 pregledovati v rednih časovnih presledkih, mora institucija, ki je to izvedbeno uredbo sprejela, najprej zagotoviti, da v zvezi z eventualnimi sklepi o zamrznitvi sredstev, ki bodo sprejeti po sodbi o razglasitvi ničnosti za ureditev obdobij po tej sodbi, ne pride do istih nezakonitosti (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 62 in navedena sodna praksa).

98 Treba je še priznati, da na podlagi retroaktivnega učinka sodb o razglasitvi ničnosti ugotovitev nezakonitosti učinkuje od dneva, ko je za ničnega razglašeni akt začel veljati (glej sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 64 in navedena sodna praksa). Iz tega je torej treba sklepati, da bi lahko imel Svet v obravnavani zadevi na podlagi člena 266 PDEU tudi obveznost, da iz besedil, ki so že bila sprejeta, ko je bila izdana sodba o razglasitvi ničnosti, odstrani razloge za vpis imena tožeče stranke, katerih vsebina je enaka kot vsebina tistih, za katere je bilo odločeno, da so nezakoniti, če so ti razlogi podprti z istimi dokazi kot tisti, ki jih je Splošno sodišče preučilo v tej sodbi (glej po analogiji sodbo z dne 26. aprila 1988, Asteris in drugi/Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, EU:C:1988:199, točka 30). To torej velja za besedila po sprejetju izpodbijanega akta, ki bi vsebovala enake razloge za vpis, kot so tisti, ki so bili v tej sodbi o razglasitvi ničnosti razglašeni za nezakonite, in ki bi temeljila na istih dokazih (glej po analogiji sodbo z dne 26. aprila 1988, Asteris in drugi/Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, EU:C:1988:199, točka 31), ter za Sklep 2019/870, katerega datum začetka veljavnosti je enak kot za izpodbijani akt, če vsebuje enake razloge, kot so tisti, ki so bili v tej sodbi o razglasitvi ničnosti razglašeni za nezakonite, in če temelji na istih dokazih.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Izvedbena uredba Sveta Evropske unije (EU) 2019/855 z dne 27. maja 2019 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na Sayeda Shamsuddina Borborudija.**

2. **Svetu se naloži plačilo stroškov.**

Gervasoni Madise Martín y Pérez de Nanclares

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 9. junija 2021.

Podpisi